

- Ние искахме - казали му те - да го задържим да работи при нас, но той не склони, казва: "Ще иде в Отечеството си...". Дончо Костов разбрал, че той бил асистентът на проф. Странски, че отисе во иска да го назначат, но че имало преписки в Министерството на просветата, където смятали, че е неудобен за асистент поради буржоазния му произход.. Без лично да го познава, един ден Дончо Костов го извика в ~~почвения институт~~ *Земедельско-изпитателния институт*.

- Вихте, г. Палевеєв - казал му той, - намирам, че повече не трябва да чакате за преназначаването Ви в Агрономическия факултет. Елате да работите при нас. Тук ще имате по-голяма възможност да се проявите като научен работник, отколкото във факултета. Там ще се занимавате повече с преподавателска работа. А на Вас мястото Ви е при нас.

Синът ми приел и го назначили за младши научен сътрудник. След няколко години станал старши, подир една година - първостепенен старши научен сътрудник, а от 1972 година е вече професор.

Какво ставало по-нататък? Тодор Палевеєв почнал да работи в Земедельско-изпитателния институт. ~~Всички са доволни~~ Всички са доволни от него. Рената се обаче почвеведният институт при Академията на науките и при Агрономическия факултет да се обединят в общ почвен институт на името на Пушкин. На института се възлагало задачите да се напише изчерпателна монография за почвите в България с проучвания на високо световно равнище и да се създаде географско карта за почвите. За тази цел се викали дваме професора от Съветския съюз: проф. Тератеев - агрохимик, вече покойник и проф. Герасимов, академик. По техни указания, напътствия и схеми се изработва план за работата върху бъдещите проучвания на почвите и за изработване на почвените карти на България. Образува се колектив. В това време Тодор Палевеєв е директор на отдела за анализите и завежда лабораторията. На него се паднала задачата да прави химико-физиологическите проучвания на почвите в България. Ре-